कल्पः। यजमानायतन औदुम्बरीमासन्दीं प्रतिष्ठापयति ताᳬं राजारोहत्यारोह प्रोष्ठमित्यारोहन्तमभिमन्त्रयत इति। पाठस्तु, "आरोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्। अवास्राग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा [१]। देहि दक्षिणां प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्" इति। हे राजन् 'प्रोष्ठं' आसन्दीरूपं मञ्चकम्, 'आरोह, 'शत्रून्', 'विषहस्व' विशेषेणाभिभव, येयं 'वशिनी' 'उग्रा' चेति द्विनाम्नी 'दीक्षा', सेयं यस्मात् 'अवास्राक्' अवसृष्टा, समाप्ता, तस्मात् पुरोहिताय 'दक्षिणां', 'देहि', 'प्रतिरस्वत्वमपि दीर्घम्, 'आयुः', प्राप्नुहि। 'अथ' अनन्तरं, 'वरुणस्य पाशात्' अस्माद्रथनिर्बन्धात्, 'मुच्यस्व' मुक्तो भव॥

कल्पः। तस्यामासीनः केशान्वापयते येनावपत् सविता क्षुरेणेति। पाठस्तु, "येनावपत् सविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा सᳬसृजाथ" इति। पुरा 'विद्वान्', 'सविता', 'राज्ञः' राजाभिषेकं प्राप्नुवतः, 'सोमस्य', 'वरुणस्य', च केशान् 'येन' क्षुरेण, 'आवपत्', 'तेन' क्षुरेण, हे 'ब्राह्मणाः' प्रजापतिरूपाः पुरोहिताः, 'अस्य', 'इदं' केशजातं,'वपत', 'इमम्' च राजानं, 'उर्जा' क्षीरादिरसेन, 'रय्या' धनेन, 'वर्चसा' बलेन, च 'संसृजाथ' संयोजयत॥

कल्पः। मा ते केशानिति केशान् प्रकीर्य्यमाणाननुमन्त्रयत इति। पाठस्तु, "मा ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः। सविता वर्च